

влѣзете въ училищата, ще намѣрите много програми, които сж наредени споредъ идеала на Донъ-Кихота, тамъ нѣма нищо практическо; други училища иматъ практическо приложение, но идейното го нѣматъ. И тогава спорятъ. Когато дойде Донъ-Кихотъ, той ще приложи своитѣ закони. На първо мѣсто — съ Бога ще започне той, турне табела, на първо мѣсто трѣбва да се прѣподава религията, Законъ Божи, а послѣ всички други работи. Дойде Санчо-Пансо: „Долу, казва, тази табела! То не е модерно, практичното е потрѣбно, хората трѣбва да живѣятъ — да ядатъ, „папо“ трѣбва. Като се наядемъ, послѣ ще мислимъ за Господа“. И Санчо-Пансо размишлява тъй: най-първо, за да мисли човѣкъ, трѣбва да се е наялъ. Гладенъ човѣкъ може ли да мисли? И Санчо-Пансо казва: „Гладниятъ човѣкъ ще мисли да открадне, а ситиятъ човѣкъ ще мисли за нѣкаква философия“. Сега, съврѣменнитѣ хора ще кажатъ: „Ние не сме нито Донъ-Кихотовци, нито Санчо-Пансовци“. Радвамъ се, че сте така. Но трѣбва да ожените Донъ-Кихота съ Санчо-Пансо, и да се роди едно дѣте, то ще бжде „третиятъ“ и ще има възгледитѣ на Санчо-Пансо и Донъ-Кихота. Отъ тия два съединени възгледа ще имате нѣщо ново. И свѣтътъ пита, „какъ ще стане спасението. — Като ожените Донъ-Кихота съ Санчо-Пансо. Това сж символи: Санчо-Пансо може да бжде мжжъ, може да бжде и жена. Всичко може да бжде и мжжъ и жена, разбирамъ, по форма. А онзи, който е писалъ „Донъ-Кихотъ“, го е турилъ мжжъ. Защо? И Санчо-Пансо, и той е мжжъ, по форма. Но Донъ-Кихотъ воюва заради своята възлюблена, заради своята Дулцинея. Жената е причина, за да прояви той своето геройство. Каквито подвизи и да прави — една красива жена има въ неговия умъ. Заради нея той е готовъ да пожертвува живота си. И Санчо-Пансо вѣрва въ своя господарь, но той си има съвсѣмъ другъ възгледъ. Той казва на Донъ-Кихота: „Ти, когато завладѣешъ твоео царство, да ми дадешъ малко земица, да мога да я обработвамъ и да